

Bibliaóra – 2024. április 09.

Előfóhász: „De Izráel háza azt mondja: Nem következetes az Úr. Én nem vagyok következetes, Izráel háza? Inkább ti nem vagytok következetesek! [...] Hiszen nem kívánom a halandó halálát – így szól az én Uram, az Úr –, térjetez hát meg, és éljetez (Ez 18,29.32)!” Ámen.

Kezdő ének: 235. dicséret: „Hallgass meg minket nagy Úristen...”

Előima: Urunk, Aki mindent irányítasz, és közöttünk lakozol, hálásak vagyunk Neked, hogy ma arra hívsz, olyanok legyünk, mint a kémek, akik tudták, mit jelent Krisztus népének közösségéhez tartozni. Őbenne és az Ő áldozatában megváltottakként megvan a helyünk a világban, ahol az általunk végzett szolgálatot megszenteled és megerősíted. Szívünk mélyéből ezt köszönjük és ma is itt állunk Előtted. Nehéz megpróbáltatásokon vittél keresztül minket, de újra megadtad nekünk az öröm és a remény idejét. Bocsáss meg mindazt, amit szentséged ellen végeztünk. Ne számold a bűneinket. Szabadíts meg mindentől, ami beszennyezi és megalázza az életünket. Hatalmas Isten, vezess ma is minket az igazság és a szeretet kútfejéhez. Csodálatos Tanácsos, áld meg munkánkat és erőfeszítéseinket egy jobb életért, népedért a népek tengerében. Béke Fejedelme, kérünk, járj közben értünk személyesen, hogy mi is olyan bizonyágtétel fűltanúi legyünk, mint a bibliai kémek. Védj meg mindenkit, gyógyítsd meg a betegeket, támogasd az elesetteket, hagyd, hogy a mi mai bizonyágtételünk is csak Rólad szóljon. Ébreszd fel mindannyiunkban a bátorságot, hogy mi a járt utat járatlanért el ne hagyjuk. Az ÚT nevében kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Textus: Józsué könyve 2. része: *„Akkor Józsué, Nún fia titokban két kémet küldött Sittímből, és ezt mondta nekik: Menjetez, vegyetez szemügyre azt a földet és Jerikót! Azok elmentek, betértek egy Ráháb nevű parázna nő házába, hogy ott töltsék az éjszakát. De Jerikó királyát figyelmeztették: Vigyázz! Izráeli férfiak jöttek ide az éjjel, hogy kikémléljék az országot. Jerikó királya ezt üzente Ráhábnak: Add ki azokat a férfiakat, akik hozzád érkeztek, és betértek a házaiba, mert azért jöttek, hogy kikémléljék az egész országot. Az asszony azonban fogta és elrejtette a két férfit, majd ezt mondta: Igaz, hogy betértek hozzám azok a férfiak, de nem tudtam, honnan valók. Kapuzárás idején, amikor besötétedett, eltávoztak. Nem tudom, hová mentek azok a férfiak. Fussatok gyorsan utánuk, mert még utolérhetetez őket! Pedig fölvitte őket a háztetőre, és elbűjtatta a lenkóró közé, ami ki volt rakva a háztetőn. A városbeli férfiak ekkor üldözésükre indultak a Jordán gázlóihoz vezető úton. A kaput pedig, amint kimentek az üldözők, bezárták. Mielőtt a kémek lefeküdtek volna, fölment hozzájuk Ráháb a háztetőre, és ezt mondta nekik: Tudom, hogy az Úr nektez*

fogja adni ezt a földet, hiszen rettegés fogott el bennünket miattatok, és máris reszket tőletek ennek a földnek minden lakója. Mert hallottuk, hogyan szárította ki az Úr előttetek a Vörös-tenger vizét, amikor kijöttetek Egyiptomból, és hogy mit tettetek a Jordánon túl Szíhónnal és Óggal, az emóriak két királyával, akiket kiirtottatok. Amikor ezt meghallottuk, megdermedt a szíviünk, és még a lélegzete is elállt mindenkinek miattatok. Bizony, a ti Istenetek, az Úr az Isten fenn az égben és lenn a földön! Most azért esküdjetek meg nekem az Úrra, hogy amilyen irgalommal bántam én veletek, ti is olyan irgalommal bántok majd apám háza népével, és biztos jelét adjátok annak, hogy életben hagyjátok apámat, anyámat, fivéreimet, nővéreimet és minden hozzátartozójukat, és megmentitek életünket a haláltól. A férfiak így válaszoltak neki: Életünkkel kezeskedünk értetek, ha ti nem áruljátok el a mi ügyünket. Amikor az Úr nekünk adja ezt a földet, irgalmasan és hűséggel bánunk majd veled. Akkor kötélen leeresztette őket az ablakon át – háza ugyanis a városfalon volt, és így a városfalon lakott –, és azt mondta nekik: Menjetek a hegyekbe, hogy rátok ne találjanak az üldözők! Rejtőzzetek ott három napig, amíg az üldözők vissza nem térnek, azután majd útnak indulhattok. A férfiak ezt mondták neki: Nem fogjuk megszegni azt az esküt, amelyet neked tettünk. Ezért amikor bejövünk erre a földre, kösd ezt a piros fonálból font zsineget arra az ablakra, amelyen át leeresztettél bennünket. Gyűjtsd magadhoz a házba apádat, anyádat, testvéreidet és apád egész háza népét! Ha azután bárki is kilép házad ajtaján az utcára, az maga tehet arról, ha meghal, mi ártatlanok leszünk. De minket sújtson a büntetés, ha valaki kezét emel azokra, akik veled lesznek a házban. Ha azonban elárulod a mi ügyünket, akkor nem kötelez bennünket az az eskü, amellyel megeskettél bennünket. Az asszony így felelt: Legyen úgy, ahogy mondtátok! Azután elküldte őket, és azok elmentek. A piros zsineget pedig rákötötte az ablakra. A kémek elmentek, eljutottak a hegyekbe, és ott maradtak három napig, amíg az üldözők vissza nem tértek. Keresték ugyan őket az üldözők mindenfelé, de nem találták. Azután visszaindult a két férfi, lejött a hegyekből, átkelt a Jordánon, és megérkezett Józsuéhoz, Nún fiához. Elbeszélték neki mindazt, ami velük történt. Ezt mondták Józsuénak: Bizony, kezünkbe adta az Úr azt az egész földet, máris reszket tőlünk annak a földnek minden lakója.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Két kém szokatlan feladatot kap. Nem tudjuk a nevüket. Nem tudjuk, melyik izraeli törzsből származtak, csak a küldetésüket ismerjük. Titkos pillantást kell vetniük a városra, amely az élet, a fejlődés és a jólét szimbóluma volt Palesztina középső részén. Jerikó, a világ egyik legrégebben lakott települése. Jerikó és hatalmas falai. Jerikó és híres szultánhegye, melynek kultúrája, ereje és luxusa ma is életet lehel. És ebben a városban él egy Ráháb nevű parázna, aki a kémeket befogadja. Ez a nő nem titkol semmit. Hite van, mert hallott az Úr hatalmas

tetteiről. Hallott arról, hogy mit tett az Úr. Jönnek visszaszerezni a földet, és itt egy olyan nő vallja meg élő hitét, akit még soha nem láttak, akiről még soha nem hallottak. Ő is benyújtja kérését személyes hite nyomán. A hit mint ajándék. Sem Ráhábnak, sem a titokban érkező kémeknek, akiknek az élete a levegőben lógott, nem volt több, mint nekünk. Ráháb hallotta, „a hit pedig hallásból van (Róm 10,17).” Az Úrba vetett élő hit valódi döntést eredményezett Ráháb szívében. Reményét az élő Úr kezébe helyezi, nem földi királya kezébe, még a halált is kockáztatva. Tudja, hogy Izrael Istene győzni fog. Ráháb hite döntés elé van állítva: „elrejt” Isten hatalmának ismeretét, és így ő maga és családja is megmenekül, vagy a város lakóival együtt kiirtják. A nyertesekhez való csatlakozással hisz vagy meghal? Győztes vagy vesztes lesz? Oda akarok tartozni, ahol Isten ígéreteit látom, vagy nem akarom elfogadni és megtagadom a segítséget azok kezéből, akik megkapták. A kémek és Ráháb a nagy bizonyágtétel után összerakják azt, amijük van Isten népért. Egyesek azt hozzák, amit már átéltek élményként Istennel, mások pedig azt, amit hallottak az Úr szabadításáról. Ez a győztesek hite. Ezt hiszik azok, akik tapasztalattal rendelkeznek a lelki életben. Meg kell vívniuk tehát a hit nemes harcát és **„Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez.” (II Tim 2,5)** Tudjuk ezt, fejben nagyon megy, de szívben? Jól megtanultuk: Itt élnek vagy halnod kell? Most vagy soha? Árulás vagy hűség lesz a részemről? A családom túléli? Az „irgalmasság” szó a héber nyelvben szorosan összefügg a „hűség” és az „igazság” szavakkal. Mentés vagy pusztulás? Élet vagy halál? Isten szava beteljesedett Ráháb életében, mert jól döntött: **„Lásd, én ma eléd adtam az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. [...] Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, mert elétek adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is! Szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass a szavára, és ragaszkodj hozzá, mert így élhatsz és így lakhatsz hosszú ideig azon a földön, amelyet Istened, az Úr esküvel ígért oda atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.” (VMóz 30, 15, 19-20)**

Végül Ráhábtól érkezik a segítség és a tanács. Veszélyes, de Isten segítségével legyőzzük. Egy köteles leereszkedés és a tanácsa, hogy rejtőzzenek el a hegyekben három napig, segít nekik visszatérni a táborba. Leereszkedni egy kötél segítségével, mint ahogyan Dávidot leereszti Mikál (ISám 19,12), vagy Pált a Damaszkuszban élő keresztények (ApCsel 9,25) Ezután pedig három napot kellett rejtőzködniük a hegyekben, három napig veszteg maradni. Szimbolikus jelentése van. Megváltónk is három napig volt a sírban. Mentés és menekülés. Tanács és segítség. Aki jobban ismeri a helyi viszonyokat, az segít és életet ment. Tudni és irányítani. Legyen gyors segítség és tanács. Segíteni másoknak. Kétszer ad, aki gyorsan ad. Vajon az én gyorsaságom és szeretetem Ráháb gyorsasága és szeretete? Tudom, hogy hitből történt. Tudom, hogy Isten szeretetéből. Istentől jön, és ez visz előre. Tudjuk, hogy nem mindig tökéletes, de igen, az ismeretlent is

meg kell próbálni. Ráháb ígéretével az ismeretlenbe vetette magát a két kém. Ismeretlen, tejjel és mézzel folyó föld. Imádkozom, hogy lelkesedésünk ne lankadjon, növekedjen a hitünk Krisztus családjában, hogy hittel csatlakozzunk az Úr Jézus Krisztus családjához. Az ígéret jele az Úr előtt egy vörös fonálból készült kötél volt. A vörös szín a szabadság szimbóluma, és az izraeliek jól emlékeznek rá. Az üdvösség jelképe a vér volt: *„Vegyenek a vérből, és kenjék a két ajtófélfára és a szemöldökfára azokban a házakban, ahol megeszik. [...] De az a vér jel lesz a házakon, amelyekben vagytok. Ha meglátom a vért, akkor kihagylok benneteket, és nem ér majd a pusztító csapás titeket, amikor megverem Egyiptom földjét.”* (II Móz 12,7,13) A háza menedékház lesz. A nehéz időkben való hit üdvösséget és életet jelent. Nekünk is emlékeznünk kell arra, hogy „Jézus Krisztus vére által” üdvözülünk. A számunkra, értünk és helyettünk végzett szolgálatába vetett hit megment. Mindenki, aki hisz az Úr nevében, az Ő védelme alatt él Jerikóban, de Jerikón kívül is. Isten Jézus Krisztusban mindennap tudatja velünk, hogy az Úr oltalma alatt állunk, aki egyszülött Fiát adta, hiszen teljes életünk csak Neki köszönhető. Hatalmas hitelmény két kém számára. Saját bőrükön tapasztalták meg, hogyan fogadta őket Ráháb, hogyan vezette őket, és nem találták meg őket, és hogyan tértek vissza épségben a táborba. A hit Isten egyetlen lehetőségéről tesz bizonyosságot: a győzelemről, az életről, az üdvösségről, a segítségről és a védelemről. A hit nem emberi erőről beszél, hanem magáról az Úrról, Aki nem hagyja népét segítség nélkül. Ámen.

Közének: 445. dicséret 5. verse: „Más nem tanít meg rá...”

Textus: Pál apostolnak az Efézusiakhoz írott levél 1. része 15-23. verse: *„Én tehát, miután hallottam az Úr Jézusba vetett hitetekről és a bennetek minden szent iránt megnyilvánuló szeretetről, szüntelenül hálát adok értetek, amikor megemlékezem rólatok imádságaimban; és kérem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt; és világosítsa meg lelki szemeteiket, hogy meglássátok, milyen reménységre hívott el titeket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között, és milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk, hívókon. Minthogy hatalmának ezzel az erejével munkálkodott Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és jobbjára ültette a mennyekben, feljebb minden méltóságnál és hatalmasságnál, minden erőnél és uralomnál, sőt minden névnél is, amelyet segítségül hívnak, nemcsak ebben a világban, hanem az eljövendőben is. Mindent az ő lába alá vetett, és őt tette mindenek felett az egyház fejévé. Ez az ő teste, és teljessége annak, aki teljessé tesz mindent mindenekben.”*

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az Apostolok cselekedetei 19. fejezetében olvashatunk arról, hogy hogyan is került Pál apostol Efézusba.

Efézus az akkor ismert világ egyik legnevezetesebb városa volt, s egyben kereskedelmi központ.

Efézus a legtöbb görög és római isten kultuszának is a fő székhelye volt.

Pál 2(-3) évig lakott itt, Jézust hirdette, akit sokan elkezdtek követni. Később azonban Pál római fogságba kerül, s ekkor írja ezt a levelet.

A levél két elkülöníthető részre osztható. Először az evangélium történetét tárja fel, azt ahogyan beteljesedett minden Jézusban. Azután pedig azzal folytatja, hogy miként kellene, hogy hasson az evangélium a mi élettörténetünkre.

Az Atyának öröktől fogva az volt a célja, hogy kiválassza és megáldja szövetséges népét. Jézus által már mindenki befogadható Isten családjába.

Jézus halála a legsúlyosabb bűneinket és bukásainkat is elfedezi, egyedül őbenne találunk Isten kegyelmére.

A levél olvasói mindazok, akiken Isten az ő üdvösséget adó munkáját végzi, azért van kiemelve a közösség hite, amelynek már híre van, s az a szeretet, amely mások irányába is megnyilvánul. De míg mindezekért hálát ad, addig kéréssel folytatja. Olyan ismeretet kér, amely vezeti az embert abban, hogy helyesen viszonyuljon az Ő Istenéhez.

Mt 11,27: „Az én Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni.”

A kért ismeret tárgya maga Jézus Krisztus. Ő, aki a dicsőség Ura, akit Isten feltámasztott, akinek sokkal nagyobb hatalma van, mint az angyaloknak. Az Úr jobbjára ültette és minden a lábai alá vetett, sőt az egyház fejévé is tette.

Zsolt 110,1: „Dávid zsoltára. Így szól az Úr az én uramhoz: Ülj a jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem!”

Zsolt 8,7: „Úrrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába alá vetettél:”

Kol 1,18: „Ő a feje a testnek, az egyháznak; ő a kezdet, az elsősülött a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első.”

Ezzel is kifejezve, hogy Krisztus nélkül nincs irány, Ő a fő kormányzó, az Ő akarata irányít mindent, Ő táplálja az egész testet.

Ennek a megismerése és felismerése csak úgy valósulhat meg, ha a Lélek megvilágosítja a lelki szemeket.

S mi az, amit meg kell látnia annak, akinek lelki szemei megnyílnak:

1, Az elhívás reménysége

Kol 1,5: „Hálát adunk azért a reménységért is, amely készen van számotokra a mennyekben, amelyről már előbb hallottatok az igazság beszédéből, az evangéliumból.”

Ez egyedül Isten elhívásától függ. Isten elhívásának reménysége átfogja Isten teljes megváltói tervét.

2, Az örökség gazdagsága

Az üdvösség teljességét értjük alatta. A megváltás munkáját nemcsak úgy kell látnunk, hogy a múltban történt, hanem a jelenben folytatódó esemény.

Az örökségben azért részesülhetünk, mert elhittük az üdvösségünk evangéliumát. Isten kegyelmének legnagyobb örömezenetét.

3, Isten erejének nagy volta

Isten erejének megtapasztalása, s ez Krisztus feltámadásában is előjött.

Nekünk adatott egy irány, ahová nézhetünk, s egyben ahonnan az erőnk érkezik.

Ez az erő mindennek felett áll. Az Atya a Fiún keresztül közelített hozzánk a Lélek áldásával, s ezért mi imában a Fiún keresztül közeledhetünk a Lélek által az Atyához. S így kimondhatjuk, hogy az egyház léte a Krisztussal meglévő bensőséges kapcsolaton alapszik. Azon, hogy tudjuk, hogy Nélküle semmit sem tehetünk. Az egyház feladata megvalósítani és képviselni Krisztus minden tulajdonságát. Az elfogadó szeretetet, amit Ő képviselt. Békességet, ami belőle táplálkozik. Erőt, ami a legerősebb forrás felé tud fordulni minden gyengeségével.

Minden keresztyén hisz és szeret, s ehhez a pároshoz csatlakozik a remény. Hit, remény és szeretet. Lehetetlen az, hogy azt mondjuk, hogy Krisztusban vagyunk, s mindezek hiányoznak belőlünk.

A világmindenség feletti uralom az Úr Jézus Krisztusé lesz. A Sátánnak innentől kezdve nincs ereje, meg lesz kötözve, vége lesz minden hazugságnak és igazságtalanságnak. Ez a föld megtelik majd Isten ismeretével.

Jelen helyzetben: Ijn 5,19: „Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonosz hatalmában van.” Ebből a mélységből is ki tudja hozni Isten az Ő választott népét. Az Úr Jézus váltságművére tekintve minden visszakerül Istenhez. Ő fog uralkodni, s ez hatalmas reménységgel töltheti el a ma élő keresztyén embert. Ámen.

Utóima:

Köszönjük Neked Urunk, hogy Te Jézusban már megáldottál bennünket minden lelki áldással.

Segíts bennünket abban, hogy helyesen magasztaljunk Téged, s egyben tudjunk Előtted könyörögni, hogy naponként nyisd meg a mi lelki szemeinket Szentlelked ereje által, hogy felismerve értünk elvégzett váltságművedből tudjunk élni, reménykedni minden kilátástalan és felfoghatatlan helyzetben.

Hisszük, hogy a Te akaratod nélkül nem történik semmi a környezetünkben. Ezért kérünk, hogy vezess bennünket egy olyan imaéletben, amely nem a kételkedés és a borúlátás irányába visz, hanem felemeli fejünket, s élő reménységgel Rád tekint még akkor is, amikor nem érti mit miért csinálsz, mivel mi a célod a környezetünkben és személyes életünkben.

Hadd ismerjük fel miért hívtál el bennünket.

Urunk köszönjük Neked, hogy Te megmentettél bennünket a haláltól és a gonosztól. Mindentől, ami felett nekünk nincs hatalmunk, de Te ezek felett állsz, sőt legyőzted őket értünk Krisztusban.

Hála neked a Te kimondhatatlan áldásaidért, amelyekben napi szinten részesítesz bennünket.

Könyörgünk személyes hitünk és ismeretünk növekedéséért, ... hogy mindenkor éhezünk és szomjazzunk a Te Szent Igédre, ...hogy ne elégedjünk meg azzal, amit már tudunk Rólad, ...hogy használd Szentlelked erejét, aki ma is képes lelki szemeket megnyitni, s olyan úton vezetni, amely az irányodba visz.

Eléd hozzunk az ittlévő testvéreket, mindazokat, akik otthonaikban olvassák Szent Igéd, imádkozunk a mozgásukban korlátozott testvérekért, a segítő munkát végzőkért. Áld meg mindenkor azokat az érintéseket lelkünkön és testünkön, amelyek lelki vagy testi gyógyulásunkat szolgálják.

Kérünk özvegyeinkért, árváinkért, a kezeléseik alatt álló testvérekért, mindazokért, akik a napokban búcsúztak szeretteiktől. Te maradj gyülekezetünk őriző és vigasztaló Pásztora. Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban. Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben (Ef 1,3-4).” Ámen.

Ének: 150. zsoltár: „Dicsérjétek az Urat...”